

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνοψίζεται εἰς δεκατοὺς κἀν-
τες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρι-
νόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες
συναρτάων καὶ καλλιτεχνη-
μάτων. Ἀγγεῖλαι μετ' εἰκόνων.
Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτο-
νόμισμα παντὸς ἔθνους.

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κίβνια καὶ
πρακτορεῖα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8,
χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ
συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος
δωρεάν εἰς τὰ λαγεῖα καὶ καλ-
λιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2.— ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐν Ἑλλάδι ἔτησίαι Δρ. 8.— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἔτησίαι Φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Συνάντησις (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Ηλς. — Συμβολαὶ εἰς τὴν φωτογραφίαν, ὑπὸ Φ. Α. Α.—Μεταωρικός αἰθέρως ὑπὸ Ι. Πετρώφ.—Παρά τὴν ἔρημον ἀκτὴν ὑπὸ Η.—Φθόγγος Ἀπόδος Μούσης (ποίημα) ὑπὸ Α. Γιακουμίδου.—Φαίελοι γινώσταις Γ. ἀνεξουδιώτων, Τεχνητῶν ἀραβικῶν κόμι ὑπὸ Φρίκ.—Εὐδλοθηκη Ἰουλίου Βίρν, Ὁ λαχνός ὑπ' ἀριθ. 9672.—Περὶ ἔρωτος ὑπὸ Δ. Παππαδοπούλου.—Ἀσμάτιον, ὑπὸ Τ. Μωραϊτίνη.—Ἀνά τὸν κόσμον—Μαργαρίτα.—Εὐερίπεια.—Ἐπιστημονικὸν παίγνιον.—Ἀφαίρασις πεισοῦ ἐκ στήλης ὀρθίας, (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π.—Ἀλληλογραφία.—Ἀγγεῖλαι.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Εξω ἔβρεχε
ραγδαίως
καὶ εἰς τὴν καλύ-
βην τότε, ἔτρεξαν
ἐν ἀκαρεῖ.
Ἐὶν ἔδλεπε ἐμ-
προσθὲν του, κ'
εἰς τὴν μορφήν
τῆς τῆς θεᾶς
προσεῖδε τὴν εἰ-
κόνα, καὶ ἡ ψυχὴ
του εἰς ἀπειρον
κ' εὐλογημένον
κόσμον, θυμῆρης
ἐπλανᾶτο τὸτ' ἔ-
θεώρει ἀκίνητον
τὴν προσφιλῆ
του νέαν, ἦν πάν-
τοτ' ἠκολούθει
εἰς τοὺς ἀγρούς,
καὶ ἐν ἐκστάσει
τότ' ἄγνη, ὡς
θαυμαστῆς πι-
στός τῆς, τὴν ἔ-
δλεπ' ἐμπροσθὲν
του, μετ' τῆς αἰ-
δοῦς ἐρύθημα, με-
τ' ἧς παρθένου
χάριν, ν' ἀτενίζ'
αὐτὸν δειλῶς. Ὡ
πόσον αἱ καρδίαι
των ἐκεῖ συνε-
κρατοῦντο, καὶ
εἰς δευδῶδη ἐκ-
στασιν ἠπλοῦτο
ἡ φαντασία, ἡ
πλάττουσα τὰ ὀ-
νειρα τοῦ πρώ-
του ἔρωτός των,
καὶ εὐφροσύνου
μέλλοντος ζωῆν
δημιουργοῦσα!
Ἄς ἔβρεχε, τὸτ'

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

ἔλεγον, νὰ ἔβρεχ'
αἰωνίως, ἀρκεῖ
νὰ ἦμεθα ἐδῶ, ὁ
εἰς ἐμπρός του
ἄλλου, νὰ συνω-
μίλου ὀφθαλ-
μοί, νὰ ἔψαλλε
καρδία, καὶ εὐ-
τυχία καὶ χαρὰ
νὰ ἦνωνα μ' ἑλ-
πίδας, αὐτὰς μας
τὰς στιγμάς.
Εἰς τοὺς ὀρί-
ζοντας κόσμων
ὄραίων, εἰς τὴν
φαιδρότητα θεῶ-
ων σκηνῶν, ἡ ψυ-
χὴ ἐπλανᾶτο, καὶ
τοῦ ἔρωτος τὸ ἄ-
σμα μετ' ἄγνον,
καὶ θεσπέσιον
τότ' ἄρμονίαν,
τῆς καρδίας οἱ
φθόγγοι ἐφώ-
νουν. Ἦσαν μό-
νοι, οἱ ἀφῶνοι φί-
λοι, πρὸ ἀγνώ-
στου τινὸς εὐτυ-
χίας, καὶ ἠγνό-
ουν ὁ εἰς, πρὸ
τοῦ ἄλλου, ἂν
ἠδύνατο νὰ ὀμι-
λήσῃ.
Σωρεία εὐαρέ-
στων αἰσθήσεων,
προσέβαλλε τὴν
εὐγενῆ των καρ-
δίαν, καὶ φαι-
νῆ τῆς ἀθωότη-
τος ἀκτίς, ἐφώτι-
σε τὰς χαριέσσας
ἐκείνων εἰκόνας
καὶ διέθετε τὰς
δύο ὑπάρξεις τῆς
ἀγάπης, διὰ τὴν
λατρεῖαν ἠθικοῦ
τινὸς μεγαλείου,

ὅπερ ἐμελλε νὰ ἐμφανισθῆ, ὁπότε ἡ εὐτυχία θὰ ἐστεφε τὸν ἱερὸν τῶν σύνδεσμον διὰ τῶν ἀνθῶν τοῦ ὑμεναίου.

Ἡλς.

ΣΥΜΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ

Εἰς ἐκ τῶν μεγίστων θριάμβων, οὓς κατήγαγεν τὸ ἱερηνικὸν τοῦ αἰῶνος μας πνεῦμα, ἐστὶν ἀναμφιλέτως ἡ φωτογραφικὴ τέχνη, ἣτις λαβοῦσα τὴν γέννησιν τὸ πρῶτον τῷ 1799 ὑπὸ τοῦ Watt, ἀνήχθη εἰς τέχνην τῷ 1839 ὑπὸ τοῦ Daguerre λαβοῦσα, τὸ ὄνομα Λαγκερτουαία, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἀνεπτύχθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ν' ἀριθμῆ σήμερον κατὰ χιλιάδας πανταχοῦ τῆς γῆς τοὺς λατρευτάς αὐτῆς.

Σημειῶν σήμερον ὀλίγα τινα περὶ φωτογραφίας, καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν φακῶν, δὲν προτίθεται νὰ θίξω τὸ θέμα καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ ἐξ ἰσο σπουδαία σημεῖα του, διότι ἡ φωτογραφικὴ τέχνη τοσαῦτα ἀντικείμενα μελέτης παρουσιάζει, ὥστε αἱ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης συγγραφεῖσαι πολυπληθεύονται σωρεῖαι ὀδηγῶν, πραγματεῶν, μονογραφῶν κτλ. εἰσὶν ἀλλήθως ἄπειροι. Καὶ φυσικώτατα ἔχουσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐν τῇ ἰδιότητι, ἢ κέκταιται τὸ ἥλιακὸν φῶς ν' ἀποσυνθέτῃ ἐνώσεις τινὰς καὶ ἰδίᾳ τὰς τοῦ ἀργύρου ἀποτελεῖ διὰ τοῦτο μόνον σπουδαίοντα μελέτης ἀντικείμενον ἐν τῇ χημείᾳ καὶ ὀπτικῇ. Ἐχόμεν φῶς καὶ οὐσίαν χημικὰς. Καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ βάση ἀλλ' ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀναδεικνύεται πᾶσα ἡ σπουδαιότης αὐτῆς. Διότι ἐκτὸς τῆς ἀντιγραφῆς προσώπων καὶ τοποθεσιῶν σήμερον, ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ οὐρανοῦ (1) ἡ ἔρευνα τῆς πρισματικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς ἥλιακῆς ἀκτίνος, ἣτις μέχρι τοῦδε κατέδειξε τρία συστατικά αὐτῆς, εὗρεν ἡδὴ ὀψίστης σπουδαιότητος ἄργων ἐν τῇ φωτογραφίᾳ (2) ἣτις ἐστὶν ἡ τέχνη δι' ἧς ἀποτυπώμεν τὰ εἰδῶλα τῶν ἀντικειμένων ἐπὶ πλακῶν ὑάλινων, μεταλλικῶν, χαρτινῶν κτλ. κεκαλυμμένων οὐσίαις χημικαῖς (3) χρώμενον τῷ φωτὶ. Ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν οἰκοδομῶν, ἐν τῇ μικροσκοπικῇ ἀνατομίᾳ (4) ἐν αὐτῇ τέλος τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ τῷ πολέμῳ ἡ φωτογραφία κατέχει θέσιν σπουδαίας δρώσας.

Εἴπον δεῖν ἐν προτίθειαι νὰ θίξω ὅλα ταῦτα τὰ σημεῖα, πολὺ δὲ ὀλιγότερον νὰ ἐξαντλήσω τὸ θέμα. Ἐν τῇ βραχείᾳ μου ταύτῃ μελέτῃ θὰ ὑποδείξω μόνον ἐδηγίας τινὰς περὶ τὴν ἐκτιμῆσιν τοῦ συστατικοῦ τῶν φακῶν, ἐκτιθεῖς τὰς ἀρετὰς καὶ ἐλλείψεις τῶν σπουδαιότατων παραγόντων τῆς τέχνης. Καὶ πρῶτον μὲν αἱ οὐτιωδέστεραι τῶν ἀρετῶν τοῦ φακοῦ εἰσὶν:

- α) Νὰ τηρῆ εὐθείας πᾶσα τὰς εὐθείας γραμμὰς.
β) Νὰ παρουσιάζῃ ἐστιακὸν βάθος ἥτοι νὰ προβάλῃ σαφῆ τὰ διάφορα ἐπίπεδα συμπλέγματός τινος ἢ ἄλλου τινος ἀντικειμένου.
γ) Τὸ ἄνοιγμα αὐτοῦ ἥτοι ὁ λόγος τῆς ἐστιακῆς ἀποστάσεως πρὸς τὴν διάμετρον τοῦ διαφράγματος, νὰ ἦ δσον ὀλόν τε μείζων, καὶ
δ) ἡ ὕλη ἐξ ἧς συγκρίεται ὁ φακοφόρος, νὰ ἐπιτρέπῃ δσον ὀλόν τε ἐλευθέραν τὴν διάβασιν εἰς τὰς χημικὰς ἀκτίνας τοῦ φωτός.
Αἱ ἀρεταὶ αὗται δὲν ἀπαντῶσιν ἐξ ἴσου εἰς ἅπαντα τὰ συστήματα τῶν φακῶν καὶ εἰς ἐπιμέτρον οὐχὶ σπανίως ὁ φακοφόρος παρουσιάζει τὰς ἐξῆς σοβαρὰς ἐλλείψεις:

- α) Καμπύλωσιν τῶν εὐθειῶν.
β) Ἀσάφειαν περὶ τὸ κέντρον τοῦ εἰδώλου.
γ) Διὰν ἀσθενῆς ἄνοιγμα.
δ) Διὰν μικρὰν γωνίαν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ὃν προορίζεται, καὶ
ε) Πάχυνσιν τῶν γραμμῶν ἰδίᾳ περὶ τὰ πέρατα τοῦ εἰδώλου.
Καὶ πρῶτον ἔρευνήσωμεν τὰ πλεονεκτήματα τῶν φακοφόρων.
1ον Ἐλλείψεις καμπύλωσεως. Ἐξελίχθημεν τοῦτο τιθέντες πρὸ τοῦ φακοφόρου ἐφηρμοσμένου εἰς τὴν μηχανὴν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν χάρτην φέροντα γραμμὰς ὀριζοντίους καὶ καθέτους ἢ κλαίσιον κτλ. Ὅταν ἡ συσκευή ἢ ἀκριβῶς ὀριζοντία παρατηροῦμεν ἂν κατὰ τὰ πέρατα τῆς ἀδιαφανοῦς ὕλου καμπυλῶνται αἱ γραμμαί.
2ον Ἐστιακὸν βάθος. Λέγομεν δεῖν ἔχει ἐστιακὸν βάθος ὁ φακοφόρος ὅταν ῥίπτῃ σαφῆ τὰ εἰδῶλα ἀντικειμένων κειμένων ἐν ἄλλοις ἢ τὸ κέντρον ἀντικείμενον ἐπίπεδος. Ἐξαρτᾶται δὲ τοῦτο: α) ἐκ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ φακοφόρου, β) —Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν φακῶν ἐξ ὧν συγκρίεται καὶ γ) ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ φακοφόρου ἀποστάσεως τοῦ ἀντικειμένου.

- 1) «Barreswil et Davanne» (Chimie photographique) 1854.— «Davanne» (La photographie appliquée aux sciences) 1881.
2) «R. Radau» (Les radiations Chimiques de soleil). (Actinometrie).
3) «Dr Gust. Lebon». (Application de la photogr. à l'étude ogémetrique de monuments et à la topographie).

Παρατηρητέον δὲ τοῦτο, ὅπερ καὶ ὁ ὑπολογισμὸς βεβαίως: τὸ ἐστιακὸν βάθος ΒΛΑΤΤΟΤΑΙ μηχανομένως τῆς ἐστιακῆς ἀποστάσεως ἢ ἀδυνατῶν τοῦ μήκους καὶ πλάτους τῆς εἰκόνος.

Διὰ πλάκας τῶν αὐτῶν διαστάσεων, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνοίγματος τῶν φακοφόρων πλεονεκτεῖ ὁ φακοφόρος ὁ ἔχων μείζονα γωνίαν..

Ὁ κατωτέρω πίναξ παρέχει αὐθόρμη τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἐγγυῶντος ἀντικειμένου πέραν τοῦ ὀποῦ πάντα τὰ ἐπίπεδα θὰ τυπωθῶσιν σαφῆ. Ἡ δὲ χρῆσις του εἶναι ἀπλουστάτη. Εὐρεθῆτω λ. χ. ἡ ἀπόστασις τοῦ πρώτου ἐπιπέδου ἢ αἰκῶν ἢ σαφῆ ἐπὶ τῆς ἀδιαφανοῦς ὕλου διὰ φακοφόρου 15 ἐκστ. μ. ἐστιακῆς ἀποστάσεως καὶ διαφράγματος f)10.

Ἡ πρώτη στήλη παρέχει τὸ ἄνοιγμα f)10. ἡμοστοίχως αὐτῷ κατὰ τὴν ὀριζοντίαν γραμμῆν καὶ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 15 (Ἐστιακὴ ἀπόστασις τοῦ φακοφόρου ἐκτετατημένη εἰς ἑκατοστ. μ.) εὐρίσκωμεν 9μ. 30 ζητούμενην ἀπόστασιν.

Ἄν δὲ ἀντὶ τοῦ φακοφόρου τούτου ἐχρῶμεθα ἄλλω 30 ἐκατοστ. ἐστιακῆς ἀποστάσεως, τὸ πρῶτον ἐπέπεσον διὰ νὰ ἦ σαφῆ, μὲ ἄνοιγμα ἐπίσης f)10 θ' ἀπέγχε 36μ. 30. Ἐχόντες: τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ θ' ἀπεικονίσωμεν, τὸν θάλαμον καὶ τὴν θέσιν του, ἵνα μὴ μεταβάλλωμεν τὴν ἀπόστασιν 9μ. 30 τοῦ φακοφόρου ἔχοντος ἀπόστασιν ἐστιακὴν 15 ἐκστ. μ. λαμβάνωμεν διάφραγμα f)10 Ἄν θέλωμεν νὰ κάμωμεν χρῆσιν φακοφόρου 30 ἐκστ. μ. ἐστιακῆς ἀποστάσεως, ἵνα εὗρωμεν τὸ διάφραγμα, οὗτινος θὰ κάμωμεν χρῆσιν, θὰ ζητήσωμεν ἐν τῇ στήλῃ τῶν 30 ἐκστ. μ. ἐστ. ἀποστ. τὸν πλησιέστατον τῷ ἀριθμῷ 9μ. 30 ἀριθμὸν. Ὁ ἀριθμὸς εὐρίσκειται ἀκριβῶς. Ὁμοστοίχως αὐτῷ καὶ ὀριζοντίως (Στήλη τῶν ἀνοίγματος) εὐρίσκωμεν f)40. Αὐτὸ ἐστὶ τὸ διάφραγμα, οὗ θὰ κάμωμεν χρῆσιν. Ἡ δευτέρα στήλη, δεικνύουσα τὸν χρόνον τῆς ἐκθέσεως, λέγει δεῖν ὅταν ἀντὶ 15 ἔχωμεν 30 ἐκστ. ἐστ. ἀποστ. ὁ χρόνος ἐστὶ 16ης μείζων.

Table with columns for focal length (f) and exposure time. Includes a sub-table for 'Εστιακ. ἀποστ. τοῦ φακοφόρου ἐκτετατημ. εἰς ἐκστ. μ.' with values 40, 15, 20, 25, 30, 38, 45, 53.

Εἰ καὶ ὁ πίναξ παρέχει κατὰ προσέγγισιν τὰ ζητούμενα, οὐχ ἦτον ἐν τῇ πράξει εἶναι κάλλιστος
3ον) Ἄριθμον τοῦ φακοφόρου. Τὰ ἄριττα συστήματα τῶν φακῶν εἰσι τὰ λειτουργούντα σχετικῶς ἄνευ διαφράγματος ἢ ὅπερ ταῦτον διὰ διαφράγματος: μεγάλου ἀνοίγματος

Ἐν τῇ πράξει, καὶ τοῦτο σήμερον ἀπεδείχθη τρανώτατα, τὰ μεγάλα διαφράγματα ἀσφαλίζουν: τὴν ζωρητότητα, τὸ ἀνάγλυρον, καὶ τὴν ἀερίαν προοπτικὴν ἐν τῇ ἀπεικονίσει τοῦ ἀντικειμένου, ἐνῶ τὰ μικρὰ μειοῦντα ταύτας παρέχουσι σαφῆς ἰσιν, ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ μείζονα τὸν χρόνον τῆς ἐκθέσεως

Διὰ φακοῦς ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἢ βραχυτέρας τῆς ἐκθέσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ λόγου τῆς ἐστιακῆς ἀποστάσεως πρὸς τὴν διάμετρον τῆς ὀπῆς τοῦ διαφράγματος. Ἡ δ' ἐστία φακοῦ τινος μετρεῖται σχηματιζομένου, εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐπίπεδου τινὸς σχήματος (ἐπιγραφῆς λ.χ. ἐφημερίδος). Ἡ δὲ ἀδιαφανῆς ὕλος δὲν νὰ ἢ ἀκριβῶς παράλληλος τῷ εἰκονιζομένῳ ἀντικείμενῳ. Μετρεῖται ἡ βραχυτάτη τὸ ἀντικείμενον ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἀδιαφανοῦς ὕλου καὶ τὸ 1)4 τῆς ἀποστάσεως ταύτης ἐστὶν ἡ ἐστιακὴ ἀπόστασις.

Ἡ δὲ γωνία τοῦ φακοφόρου παρέχεται ὑπὸ τοῦ ἀκόλουθου πίνακος γνωστῆς οὕσης τῆς ἐστιακῆς ἀποστάσεως F καὶ τῆς μείζονος πλευρῆς τοῦ εἰδώλου σαφῶς ἀπεικονιζομένου ἐπὶ τῆς ἀδιαφανοῦς ὕλου. Ἐστω. λ. χ. φακοφόρος 10 ἐκστ. μ. ἀπολύτου ἐστιακ. ἀποστ. (ἐκτιμῆσις ὡς ἄνω ἐρρήθη) παρέχων σαφῆ εἶδῶλον ἐπὶ πλάκῃ 10 x 15 ἐκστ. μ. Ζητεῖται δὲ ἡ γωνία τοῦ φακοφόρου. Παρατηρήσωμεν πρῶτον δεῖ 15 ἐκστ. μ. = 10 + 5 ἢ f + 1)2 f. Βλέπομεν δεῖ καὶ f + 1)2 f ἀντιστοιχεῖ γωνία 72ο 44' περίπου. (4)

(4) Περὶ τοῦ θέματος τούτου πλεότερα εὐρίσκει ὁ φιλομαθὴς ἀναγνώστης εἰς τὰ συγγράμματα τῶν Monchoven, Fabres, Davaune κτλ.

Εὐρεῖν τὴν γωνίαν δοθείσης τῆς ἀπολύτου ἐστ. ἀποστ. τοῦ φακοφόρου καὶ τῶν διαστάσεων τῆς φωτιζομένης ἐπιφανείας

Table with columns for focal length (F), angle (Γωνία ἀντίστοιχος), surface area (Ἐπιφάνεια σαφῶς φωτιζομένη), and angle (Γωνία ἀντίστοιχος). Includes values like 2f + 2)3 f, 106ο 16', f + 1)10f, 57ο 37'.

Ἡ ταχύτης τοῦ φακοφόρου μεταβάλλεται κατὰ λόγον ἀντίστροφον τοῦ τετραγώνου τοῦ ἀνοίγματος τοῦ διαφράγματος ἐκτετατημένου συναρτήσεως τῆς ἀπολύτου ὕλακτῆς ἀποστάσεως

Συγκρίνομεν δὲ τὴν ταχύτητα δύο, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, φακοφόρων μετρούντες τὰς ἐστιακὰς τῶν ἀποστάσεις καὶ τὴν διάμετρον τῶν διαφραγμάτων εἰς χιλιοστάμια. Κεῖσεθα ἡ διάμετρον τοῦ πρώτου διαφράγματος δεκάκις ἐλάσσων τῆς ἐστ. ἀποστ. Ἐστω δηλ. τὸ διάφραγμα 1)10.

Ἡ δὲ τοῦ δευτέρου διαφράγματος 1)20. Ζητήσωμεν εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκθέσεως διὰ τοῦ δευτέρου διαφράγματος ἔχοντες ἀκριβῶς τὸν διὰ τοῦ πρώτου. Πρὸς τοῦτο πολλαπλασιάσωμεν 1)10 ἐπὶ 1)10 ἦτοι 1)100. Πολλαπλασιάσωμεν ὁμοίως 1)20 ἐπὶ 1)20 ἔχομεν 1)400 Τὰ ἀντίστροφα τῶν 100)1 καὶ 400)1 θὰ παράσχωσιν τὸν ζητούμενον χρόνον. Τὸ δευτέρον ὄρα τετραπλάσιον ἀπαιτεῖ χρόνον ὡς τὸ πρῶτον. 4ον) Τὸ περατὸν διὰ τὰς χημικὰς ἀκτίνας. — Ἡ οὐσιώδης αὕτη ἰδιότης δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ φακοφόρου ἀλλ' ἐκ τοῦ παρέχοντος τὴν πρώτην ὕλην κατασκευαστοῦ τῆς ὕλου. Ἐλαττοῦσι δὲ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἡ ἀλλοίωσις τῆς ὕλης δι' ἧς κολώνται οἱ φακοὶ (Baume de Canada), ἡ μακρὰ εἰς τὸν ἄερα ἐκθεσις, ἡ ὕγρασις, ἡ κόνις καὶ ὁ διαβρωτικὸς ἀτμός. κτλ.

Ἐλλείψεις τῶν φακοφόρων. Ἡ ἔρευνα τῶν ἰδιοτήτων, ἃς δὲν νὰ ἔχη πᾶς φακοφόρος καθοδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν ἐρευνῆσιν τῶν μειονεκτημάτων αὐτοῦ. Ἡ τῶν γραμμῶν καμπύλωσις ἐστὶν αἰσθητὴ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς φακοφόροις τοῖς διὰ τοποθεσίας προωρισμένοις, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ κέντρον τοῦ εἰδώλου ἀσάφεια. Ἡ τοῦ διαφράγματος χρῆσις ἐλαττοῖ μὲν τὸ ἄνοιγμα, ἀλλ' ἀντισταθμίζει ἐν μέρει τὰς ἐλλείψεις ταύτας. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ χρῆσις τῶν διαφραγμάτων ἐν μικρῷ καὶ μικρότερῳ (μέχρις 1)60 ἐστ. ἀποστ.) παρέχει μὲν τὰς διαστάσεις τοῦ σαφῶς φωτιζομένου μέρους, ὑπὸ τοῦ φακοφόρου ἀλλ' ἐπιφέρει τὰ ἄνω μνημονευθέντα μειονεκτήματα.

Φ. Α. Α. (Σάλη)

ΜΕΤΕΩΡΙΚΟΣ ΣΙΑΗΡΟΣ

Εν τῇ τοπαρχίᾳ τῆς Ἀριζόνης τῆς Βόρειο-Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας περὶ τὰ τέλη τοῦ 1891 τυχαίως ἀνεκαλύφθη, ὡς ἐνομίζετο, ἡ φλέψ τοῦ φυσικοῦ σιδήρου τὸ ὑρῆμα ἐστάλη πάραυτα πρὸς τὸν διάσημον γεωλόγον κύριον Φουτοῦ διὰ τὴν δοκιμῆν. Ἄλλ' ὁ εἰρημένος λόγιος εὗρεν δεῖ ὁ σιδηρὸς οὗτος εἶναι μετεωρικῆς προελεύσεως, καὶ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνεχώρησεν αὐτοπροσώπως εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνακαλύψεως εἰς ἀπόστασιν 16 χιλιομέτρων πρὸς τὸ Ν. Α. μέρος τοῦ Κανὸν Διαβόλου, παρὰ τὰς ὑπορείας τοῦ κυκλωειδῶς ὑψώματος, συνισταμένου ἐκ φαμμολλίθου καὶ τιτανίου, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ κρατήρος Μουνταίν. Ὁ λόφος οὗτος ἔχει ὕψος 132 μέτρων ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ παρατηρεῖται μία βάθυνας κατεχομένη σχεδὸν ἀποτόμως εἰς τὸ βάθος

μέχρι 15—20 μέτρων, κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς πεδιάδος ἣτις περικυλοῖ τὸν λόφον. τὸ περίμετρον τῆς βαθύσεως ταύτης ἔχει 1—2 χίλιον. Ἐξ οὗ συνάγεται τὸ ἀνεπίτητον συμπέρασμα περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κρατήρος. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου εὐρήθησαν ἀργότερον τεμάχια τινα ζυγίζοντα ἀπὸ 4 1)2—5 1)2 ἑκατοχιλιόγραμμα ἐκτὸς 130 ἄλλων ἀπὸ 2 μέχρι 3 χιλιογράμμων. Πολυάριθμα δ' ἄλλα μικρότερα εὐρήθησαν γενομένης τῆς ἀνασκαφῆς. Πάντα ταῦτα πείθουσιν ἀδιστακτως ὅτι ἡ ἔχουσα τὴν ὄψιν κρατήρος βαθύνας, ἐσχηματισθῆ συνεπείᾳ τῆς πτώσεως μεγάλου τινος μετεώρου, ἀπαρραλλάκτως καθὼς γεωλόγοι τινες ἐξηγοῦσι τὴν προέλευσιν τῶν σεληνιακῶν κρατήρων. Ὁ ἕτερος γεωλόγος κ. Κένιγ, περιεργασθεὶς τὸ τεμάχιον τοῦ μετεωρικοῦ σιδήρου ἐποίησατο τὴν πρώτην ἀνακοίνωσιν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῶν ἀμερικανῶν φυσιοδηφῶν περὶ τὸ ἀποτελέσματος τῶν πειραμάτων τῶν. Ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Κένιγ ἐξάγεται ὅτι ὁ μετεωρικὸς σιδηρὸς διακρίνεται διὰ τὴν καταπληκτικὴν στερεότητα. Οὕτως μόλις μετὰ μέγιστον κόπον, καὶ βλάβην πολλῶν ἐργαλείων κατάρθωσαν νὰ κάμωσι τὴν κοπὴν αὐτοῦ. Ἡ κοπή αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν παρουσίαν ἐν τῷ μετεωρῷ τῆ κενού ἐντὸς τοῦ ὀποῦ, πρὸς ἐκπληξίν τῶν ἐρευνητῶν, εὐρεθησαν ἀδάμαντες τινες οὐ μεγάλοι, καὶ μελανοῦ χρώματος. Σὺν τοῖς ἀδάμασι τούτοις εὐρήθησαν οἱ κόκκοι τοῦ ἀρισταλλοῦ καὶ ἀμόρφου ἀνθρακος. Ἐν τεμάχιον ἐπιεξεργασθὲν διὰ τοῦ ὀξυούχου, παρήγαγε λευκὸν ἀδάμαντα μήκους 0,5 χιλιομέτρου. Ὁ ὄγκος τοῦ σιδήρου τούτου περιέχει καὶ 30)9 νιέλ. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καθίσταται νῦν ἀναμφίβολον, ὅτι ὁ μετεωρικὸς σιδηρὸς τοῦ κρατήρος Μουνταίν εἶναι ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων εὐρημάτων τοῦ εἴδους τούτου. Οὕτως ἡ εἰσακία τοῦ γερμανοῦ γεωλόγου κ. Μείδενμπαύερ, ὅτι ὁ ἀδάμας ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἐν ταῖς μεταγενετέροις περιόδοις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς γῆς ὡς μετεωρήτης, νῦν ἰβεβαιώθη λαμπρῶς.

Ἐκ Βόσχας Ἰωάν. Πετρόφ.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟΝ ΑΚΤΗΝ

- Μάνα κρυώνω...
— Σώπα παιδί μου!
— Ποῦν' ὁ πατέρας;
— Ἀχ... μακρὰ
— Μάνα μου θάρρη;
— Ὁ ἀργύρη πολὺ!

Ἦταν καλὺθα, σὺν ἠμοκκλήσι, π' οὔτε καντῆλι εἶν' ἀναφτό, οὔτε παππᾶς κεῖ λειτουργεῖ, οὔτ' ἕνα σήμαντρο φτωχικό, ποτὲ σημαίνει.

Ἦταν καλὺθα ἀπὸ καλάμια, κοντὰ στῆς θάλασσας τὴν ἀμμουδιά, καὶ σὲ κορυφὸν ἦταν δεμένῃ, μικρῆς σικιάς ἀπ' τοῦ βουνοῦ, κεῖ τῆς σχισμάδες, σὺν καταρράκτης μὲ βογκητό, χυνώταν κάτω ἕνα ποτάμι, κοντὰ σ' αὐτῆ, δταν φυσούσε ἀργυρομύμενος, ἀπὸ τῆ θάλασσα ὁ βοριάς, κί δταν τὰ κύματα σὺν βουνά, μπροστὰ ξεσπούσανε μὲ βοή, ἦταν μιά λύπη κείνη νὰ βλέπης τὴν πονεμμένη φτωχολογιά, εἰς τὴν καλὺθα, ποῦ λὲς μόν' γλάροι, ἑκατοικοῦσαν. Ἦταν μιά μάνα μὲ τὸ παιδί της, μιά μάνα ἀτυχεῖ δυστυχημένη, μιά φτωχή, ποῦ μοῖρα μαύρη τῆς εἶχε γράψη, νὰ ἴναι πάντα βασανισμένη, καὶ μοναχὴ τῆς νὰ ζῆ μὲ κλάμμα, μ' ἀπελπισιά.

Ἦταν Γεννώρης ὅταν ὁ Λάμπρος, μὲ μιά γολέττα ποῦ σὺν δελφίνι, πάνω στὴ θάλασσα ἐπετοῦσε, ἐτοιμαζώτανε γιὰ νὰ φύγῃ, στὴ ξενιτειά γύρω τριγύρω του σὺν ἀγγελουδί, τ' ἀγαπημένο του τὸ παιδί,

μέ χάρι έπαιξε παχουλό· μόνο ή Δέσπω εκεί κοντά, σάν λυπημένη και μαραμμένη, ήταν άκίνητη δίχως φωνή.

— Τί έχεις Δέσπω ; τώρα που φεύγω βρῆκες να κλαίς ;

— Δέν ξέρω Λάμπρο, είς τή καρδιά μου, κάτι μου λέει, πώς θά...

— Τί λές ;

— Νά, πώς θά κλαίω, πάντα για σένα ...

— Άγιε Νικόλα !

— Νάναι μαζί σου, Λάμπρο, γιατί . .

— Άχ σόπα Δέσπω για δες και τουτο μας τὸ παιδί, δέν τὸ λυπάσαι ;

....Έτοιμαστήκανε τότε δλα, και τῆς γολέττας σιγά σιγά, τὴν άγκυρ'οί ναυτες με τὸ τραγούδι, σέρναν έπάνω.

Τότε στή πλώρη ὁ καπετάνιος, ήταν' ὁ Λάμπρος, σωστός λεβέντης, και στο γυαλό, με βουρκομένα ή Δέσπω μάτια, με τὸ μικρό της στήν άγκαλιά, τὸν χαιρετούσε.

— Σ' αφήνω, Δέσπω, με τὴν εὐχή μου.

— Νάναι μαζί σου και τοῦ Θεοῦ.

— Κύτταξε Δέσπω, άχ, τὸ παιδί μας.

— Έννοια σου, Λάμπρο, δε στο καλό . .

Και με τὸ γέλοιο του τὸ μικρούλι, έβλεπε που-φευγε ὁ πατέρας, και τὰ χεράκια του έπαιζαν τότε, σάν να τοῦ λέγανε « έχε γυιά ».

Ήταν άκίνητη σαυτή τὴ θέσι, ή Δέσπω και έκλαιε λυπητερά, κι' ὁ Λάμπρος τότε εκεί στή πλώρη, στάθηκε μόνος που χαιρετούσε, με τὸ μανδύλι.

Σὲ λίγη ὠρα και ή γολέττ' από μακρυνά, σάν ένας έναρτος με τὰ φτερά του, έπάγαινε πέρα στή ζενιτιά.

Ήλαθε ή νύχτα με τὸ σκοτάδι, κι' ὁ φάρος τότε μόν' έφαινόταν, που άπ' τὸ βράχο έδιν' έλπίδα και συνδρομή.

Πέρασαν χρόνια βασανισμένα, κ' ή μάνα ερημη με τὸ παιδί.

Μά μια ήμερα που ένας γλάρος, στή θάλασσα φώναζε λυπητερά, κι' άπάνω στῆς βάχες κάτι κοράκια, που σκούζανε άγρια τοῦ βουνοῦ, που μαύρα σύννεφα και πυκνά, σκεπάσανε δλο τὸν οὐρανό, κ' ή θάλασσα ήταν φουρτουνιασμένη, ὁ χάρος έφερε στο γυαλό, ένα κατάρτι.

Τρέχει ή μάνα με τὸ παιδί της, και τί να δῆ ; άχι τῆς γολέττας τους τὸ κατάρτι, που τ'άι—Νικόλα ζωγραφισμένη ήταν εικόνα . . . .

... Πάει ὁ Λάμπρος . . .

— Μάνα κρυώνω, μάνα πεινώ . . . .

— . . . . Σόπα, παιδί μου.

— Πούν' ὁ πατέρας, μάνα ,δὲ θάρρη ;

— . . . . . Εἶσ' . . . ὁρ φανό . .

H.

ΦΘΟΓΓΟΙ ΑΤΘΙΔΟΣ ΜΟΥΣΗΣ

Είς τοῦ Βοσπόρου τὰς άκτας έν μέσω τῶν ροδώνων. Ὅπου λιγεῖα άδών άσμα τερπνόν τονίζει. . . . Έκει ρεμβός ν' αναπολής έπόθουν έμε μόνον Κ' έμου γλυκεῖ' ανάμνησις να σε άποκοιμίζη. . . .

—

Έπόθουν πᾶσαν θάλλουσαν έαρινήν πρῶϊαν. Ὅτε ή φύσις μειδιᾷ και τὰ πτηνὰ σκιρτῶσι, Νά ψάλλης άσμα χωρισμοῦ με πάλλουσαν καρδίαν Ὅμου με τ' άσμα τῶν πτηνῶν—κ' εκείνα άγαπῶσι !

—

Έπόθουν δε χρυσοῦν φῶς άστέρων μαρμαϊρόντων Παίζει είς κύματα άβρά και είς άμμῶδεις θίνας Και με χρυσᾶς πληροῖ γραμμᾶς τὸν τοῦ Βοσπόρου πόντον, Ν' αναπολής πάλιν έμέ, έμε και τὰς Ἀθήνας !

—

ὦ, είς τῆς Θράκης τὴν λαμπρὰν και άφατον μαγειάν Ὅτε παντέρπνου έαρος πᾶν άνθος, φίλε, θάλλη, Ν' αναπολής τῆς φίλης σου τὴν φλεγερὰν καρδίαν Και υπό έρωτος δεινοῦ τὸ στήθος σου να πάλλη.

—

Κάλλη φαῖδρά είς Βόσπορον θαυμάζοντα σε είδα Ὶρεμβάζει πλην ή Μοῦσά μου είς θέλγητρα τὰ μόνα ὦ, τοῦ Ἰκτίνου εὐλογεῖ τὴν θέλγουσαν γλυφίδα Κρούουσα λύραν εὐφθογγον υπό τὸν Παρθενῶνα ! . . .

—

Έδῶ είς τὰς Ἀθήνας μου, μακράν σου, φίλε, μέγω Έδῶ διάγω τὴν ζωὴν τοῦ νεαροῦ μου βίου, Πλην Πηνελόπειον ίσὸν άμέριμος ὑφαίνω Έν όνομα λατρεύουσα, ποθοῦσαι : τοῦ Κλαυδίου.

—

Ἄνθος σοι πέμπω εὐσομον τῶν Ἀθηνῶν τὸ ἴον Και ψάλλουσ' άσμα ήδιστον : τοῦ έρωτος τὸν πόνον, Ποθῶ εκ τῶν μαγευτικῶν τῆς Θράκης σου τοπιῶν Έν να μοι φέρης προσφιλέα, έν εὐχρουν ρόδον μόνον !

Γ. Γεακουμίδης

ΩΦΕΔΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΝΟΞΥΔΙΩΤΟΝ

Ὁ κ. Ballinger έλαβεν ίσχύτως προνόμιον διὰ σπουδαίων τινά νέαν σύνθεσιν, προωρισμένην να προφυλάττη τὸν σίδηρον και τὸν χάλυθα από τῆς ὀξειδώσεως, και τὸν χαλκὸν από τοῦ πρασίου (Vert-de-gris, άνθος τοῦ χαλκοῦ).

Ἰδοῦ ὁ τύπος τῆς συνθέσεως ταύτης.

Table with 2 columns: Substance and Quantity. Includes entries like Κηρός τῆς Ἰαπωνίας (6 χιλιόγραμμα), Παραφίνη (4), Βασιελίνη (3), Ἐλαιον τῆς τερεβενθίνης (3), Βενζίνη (5), Πετρέλαιον διυλισμένον (6).

Πρὸς έπιτυχίαν τοῦ μίγματος τούτου, διαλύομεν τὸν κηρόν τῆς Ἰαπωνίας και τὴν παραφίνην, και μετὰ τὴν διάλυσιν προσθέτομεν τὴν βασιελίνην. Τότε άπομακρύνομεν τὸ δλον από τῆς πυρᾶς, και πρὶν ή άποφυγῆ, προσθέτομεν τὸ έλαιον τῆς τερεβενθίνης, τὴν βενζίναν και τὸ πετρέλαιον. Ἄφίνομεν κατόπιν να άποφυχθῆ έν κυτίοις εκ κασσιτέρου. Οὕτως άπολαμβάνομεν λευκὴν τινά οὐσίαν ὁμοιάζουσαν πρὸς τὸ λίπος, ήν πρὶν ή μεταχειρισθῶμεν, δέον να άλοιφῶμεν τὰ άντικείμενα, άτινα θέλομεν να προφυλάξωμεν από τῆς ὀξειδώσεως ή τοῦ πρασίου διὰ δερματος έλάφου.

ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟΝ ΚΟΜΙ

Κατὰ τὴν Βιομηχανικὴν έπιθεώρησιν τῆς χημείας, δυνάμει εὐκόλως να κατασκευάσωμεν οὐσίαν, ήτις κέκμηται πᾶσαι τὰς ιδιότητες τοῦ άραβικοῦ κόμους (γόμας), έν βράσωμεν 10 χιλιόγρ. λιναροσπόρου μετὰ 80 κοιλῶν θεικοῦ ὀξέος και 100 λιτρῶν ὕδατος. Μετὰ 3—4 ὠρας, στραγγίζομεν και προσθέτομεν τετράκις τὸν άλκοολικὸν αὐτοῦ ὄγκον, συλλέγομεν τὸ κατασταλλαχθέν, τὸ πλύνομεν και άποξηραίνομεν, και οὕτως έχομεν οὐσίαν άμορφον, άχρουν, άνούσιον, και ήτις διαλύεται έν τῷ ὕδατι ὡς τὸ άραβικὸν κόμι.

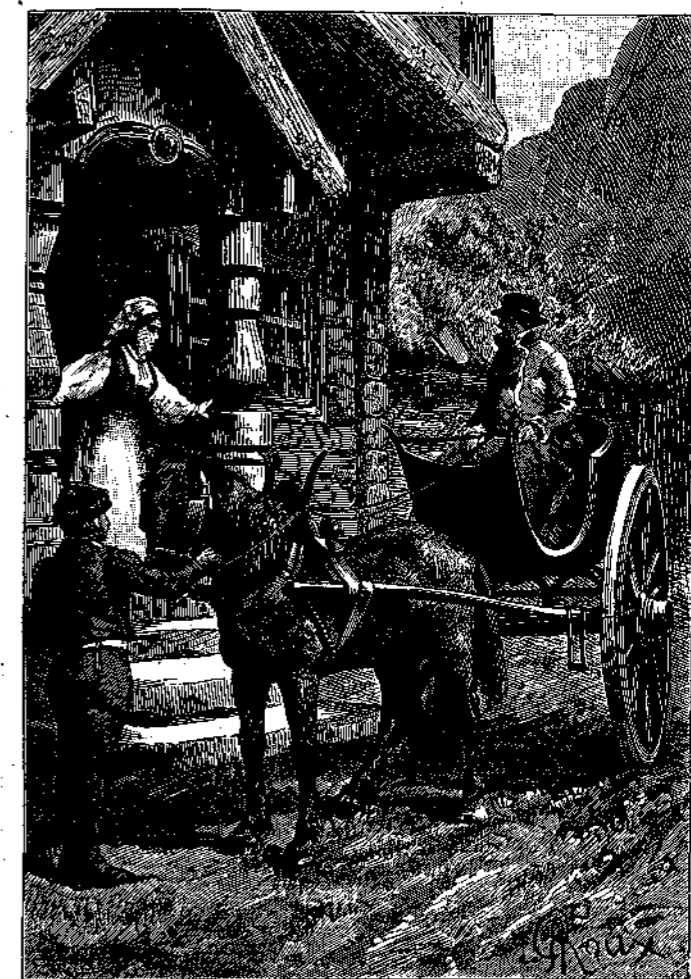
Φρίκ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΣ

Περατωθείσης τῆς κατὰ τὸ παρελθόν έτος εκδόσεως τῶν και παρ' ήμῶν πολλῶν κειμένων ποιησαμένων έγκαιρως τεσσάρων έργων τοῦ Ἰουλίου Βερν έν μεταφράσει είς τὴν Ἑλληνικὴν, ήρξατο ήδη ή εκτύπωσις τῆς κατὰ τὸ δεύτερον τρέχον έτος άποτελεσθησομένης δευτέρας σειρᾶς εκ τῶν άκολουθῶν έργων τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ὁ Λαγρός, αἱ Περιπέτειαι, τριῶν Ἄγγλων και τριῶν Ρώσων, αἱ μέλαινα Ἰνδία και τὰ Πεντακόσια Ἐκατομμύρια, τὰ όποια εκδίδονται μετὰ τῆς αὐτῆς φιλοκαλίας και καλλιτεχνίας παρὰ τοῦ κ. Θεσίω Λιβερίου. Περιττὸν θεωροῦμεν να επαναλάβωμεν τὰς αὐτὰς ὡς και πρότερον συστάσεις περὶ τῆς προμηθείας τῶν έργων τούτων παρὰ τῶν ημετέρων συνδρομητῶν, διότι πάντες δέν άμφιβάλλομεν, έπεισθησαν περὶ τῆς χρησιμότητός των. Ἀρχοῦμεθα μόνον άναδημοσιεύοντας φεε δύο εκ τῶν εικόνων τοῦ πρώτου εκδομένου ήδη έργου.

Ο ΛΑΧΝΟΣ ΓΗ' ΑΡΙΘ. 9672.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

«Άς άγαπῶμεν ὁ καιρὸς διγρήγορα διαβαίνει ήμερα χωρὶς έρωτα είναι πικρὴ χαμένη». ΔΑΝΤΗΣ.

Κατὰ πρώτον άς εξετάσωμεν, τί οι άρχαίοι Ἑλληνες περὶ τοῦ έρωτος ὡς Θεοῦ έδοξάζον.

Ὁ έπικός ποιητής, ὁ θεός Ὀμηρος, ὁ κλεινός οὗτος τῆς άρχαιοτήτος άντιγραφεύς, πολὺν λόγον περὶ τοῦ Έρωτος, ὡς Θεοῦ, δέν ποιείται, καθ' ὅτι οι άρχαίοι Ἑλληνες ὡς θεὸν τῆς άγάπης έλάτρευον τὴν Ἀφροδίτην. Ὁ Ἡσίοδος ὁμοίως, έν τῇ «Θεογονίᾳ» αὐτοῦ, αναγνωρίζει τὸν Έρωτα ὡς άρχαιοτάτον Θεόν διότι κατ' αὐτόν, πρώτων ὑπῆρχε τὸ Χάος, έξ οὗ παρήχθη ή Γῆ, ὁ Τάρταρος, και ὁ Έρως. Ὁ Έρως λοιπὸν κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην, είναι ή έν τῇ φύσει συνεκτικὴ και συντηρικὴ δύναμις, έξ ἧς παράγονται και είς τάξιν άρμονικὴν συγκρατοῦνται πάντα τ' άλλα όντα. Ὅλος δὲ διάφορος τοῦ έγκοσμίου τούτου και κοσμογονικοῦ έρωτος είναι ὁ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις μελικόις ποιηταῖς διότι κατ'

αὐτοῦς ὁ Έρως είναι ὁ νεώτατος τῶν θεῶν. Νέος δὲ τὴν ήλικίαν, ή πᾶς κατὰ τοὺς νεωτάτους, διαπρέπει πρὸ πάντων κατὰ τὸ κάλλος. Πανούργος δ' είς άκρον ὦν και δόλιος, βασανίζει θεούς τε και ανθρώπους άνηλεώς, μηδ' αὐτοῦ τοῦ πατρός άνδρῶν τε θεῶν τε υπερτάτου ὄντος Διός, και τῆς μητρός. Ἀφροδίτης φειδόμενος. Πτέρυγας δ' έχων χρυσᾶς περιφέρεται πανταχοῦ τοῦ κόσμου, έν τῷ Οὐρανῷ έν τῷ Ἄδῃ και επί τῆς γῆς, τόσον φέρων και φαρίτραν μεστὴν φλογερῶν και ισοδύων βελῶν, και τιτρώσκων πᾶν τὸ προστυχόν εκ τῆς φύσεως. Γονεὶς αὐτοῦ μυθεύονται διάφοροι, ὦν συνήθεις είναι ὁ Ζεὺς και ή Ἀφροδίτη, ή ὁ Ἄρης και ή Ἀφροδίτη κατ' άλλους δὲ μόνον μητέρα έχει, τὴν Ἀφροδίτην.

Ἐστῆμαινε ή θεότης αὐτῆ, ὡς δυνάται τις να εικάση, οὐχι μόνον τὴν άγάπην μεταξὺ τῶν άρρένων και τῶν θηλέων, έφ' ἧς και ὁ οίκογενειακός βίος έπιδέεται και ή τοῦ γένους διάδοσις, αλλά και πᾶσαν έν γένει συμπάθειαν και φιλίαν ειλικρινῆ. Τούτου ένακεν έτίμων αὐτόν οι Ἀθηναίοι, ὡς σωτήρα τῆς έαυτὸν πατρίδος, από τῆς τυραννίας τῶν Πεισιστρατειδῶν. Παρίστα δ' αὐτόν ή μὲν άρχαιοτέρα τέχνη, ὡς νεανίαν ήδη ώριμον και άκμαίον, διαπρέποντα επί

κάλλει και ζωῆ, ἡ δὲ μεταγενεστέρα, ὡς παιδα χαριέστατον και πανούργον, με χροσάς πτέρυγας, ἐκπλήσσοντα τοὺς ἀνθρώπους και τοὺς θεοὺς διὰ τῆς ἀγχοινίας και τῶν ἐπιχαρίτων αὐτοῦ ποιγνίου.

Πολλαπλῆ εἶναι ἡ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὴν ψυχὴν, προσωποῖσιν τῆς καρδίας, χρυσαλλίδα οὖσαν, δὲ μὲν ἀγαπᾷ και περιποιεῖται, ἄλλοτε δ' ἀνηλεῶς τῆ ἀποκαίει τὰς πτέρυγας. Ἐλατρεύετο δ' ἐν Ἀθήναις, Κρήτῃ, Σάμῳ και εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Παρ' αὐτὸν δὲ τάσσονται και ἕτεροι σύντροφοι, ἄλλοι δαίμονες, εἰον δ Πόθος, δ Ἴμερος, ἡ Τύχη, ἡ Εὐδαιμονία, ἡ Πειθῶ, αἱ Χάριτες, αἱ Μοῦσαι κλπ. Καὶ εὐλόγως, διότι πᾶσα εὐδαιμονία, κινήσις και ζωῆ ἐξ ἔρωτος ὁμαῖται και διὰ τοῦ ἔρωτος εἰς πέρας ἀφικνεῖται και ἀνευ ἔρωτος οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ κατορθοῦται.

Ὡς ἡ χαρὰ και ἡ λύπη, δύο εἰσιν ἀντίθετα συναισθηματα τῆς ψυχῆς, τοιουτοτρόπως δ ἔρωσ και τὸ μῖσος εἶνε δύο τοιαῦτα. Καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου διασταλεῖσα διουθνεῖ τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὸ ἐρωμένον ἀντικείμενον, θέτει αὐτὸ ὡς τέμα ἡδῦ τοῦ σταδίου τῆς, πρὸς δ ἀγωνίᾳ, ἵνα φθάσῃ. Αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει και κατὰ τὸ δεύτερον, κατ' ἀντίθετον ὁμοσ ὄλωσ φορᾶν διότι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ ψυχὴ, οὐ μόνον δὲν διαστέλλεται, ἀλλὰ και συσταλεῖσα συσπειροῦται, οὕτως εἰπεῖν, περὶ ἑαυτὴν, διαθεμεμένης ἀλγυνῶς.

Ὅταν ὁμοσ τὸ συναισθημα τοῦ ἔρωτος ἐπιταθῆ, τότε γεννεῖται ἀφοδρᾶ ἐπιθυμία, δηλαδὴ ἡ ψυχὴ τοῦ θνητοῦ φέρεται ἀκατασχέτως πρὸς τὸ ἐμποιοῦν αὐτῆ ἔρωτα ἀντικείμενον ζητεῖ νὰ τὸ προσελκύσῃ πρὸς ἑαυτὴν, νὰ τὸ ἐγκλωπώθῃ και τέλος ν' ἀφομοιώσῃ τοῦτο τῆ ἰδίᾳ αὐτῆς οὐσίᾳ. Ὅταν ὁμοσ πᾶσαι αἱ προσπάθειαι αὐτῆς και οἱ κόποι ἀποβαῖνουν μάταιοι, ἐνεκεν ἐμποδίων, ἀτινα ἐξωθεν, ἡ πολλὰκις και ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀντικείμενου, παρεμβάλλονται, τότε ἡ τλήμων ψυχὴ καταλαμβάνεται ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας, και ἀπογνώσεως. Ἴδου ἐν αἴτιον τῆς αὐτοκτονίας.

Τοῦναντίον ὁμοσ συμβαίνει διὰ τὸ μῖσος, ὁπερ ἐπιτεινόμενον γεννεῖ τὴν ἀπέχθειαν και ἀποστροφὴν τοῦτέστιν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου οὐ μόνον συστέλλεται ἀπέναντι μισαροῦ τινος ἀντικείμενου, ἀλλὰ και μετὰ φρίκης προσπαθεῖ νὰ τ' ἀποφύγῃ. Ἀδυνατοῦσα ὁμοσ πρὸς τοῦτο, πολλὰκις καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀηδίας και ἀποστροφῆς πρὸς τὴν ζωὴν. Ἐτερον αἴτιον τῆς αὐτοκτονίας.

Ἐρωσ δὲ εἰς τὴν σημερινὴν αὐτοῦ σημασίαν δύο θνητῶν, εἶναι, τὸ νὰ ὑπάρχωσι δύο καρδίαί τόσοσ σφικτὰ ἐνωμέναι, ὥστε οἱ παλμοὶ αὐτῶν νὰ συγχέωνται, αἱ ἐπιθυμίαι τῶν νὰ ταυτιζοῦνται και τέλος τοιαῦτην ἀγνήν ἡδονὴν νὰ αἰσθάνωνται πλησίον ἀλλήλων, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ μένωσι κεχωρισμέναι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μεθυσκόμενοι δὲ ἐκ τῆς ἡδονῆς ταύτης, νὰ πλανῶνται εἰς ὄκεανούς ὄνειροπολήσεων πλάττοντες ὄνειρα χρυσᾶ.

Οἱ νεώτατοι ποιηταὶ παραβάλλοντες τὸν ἔρωτα πρὸς νῆπιον, θέλουσι με τοῦτο νὰ δεῖξωσι πρῶτον μὲν τὴν ἀστασίαν αὐτοῦ και δεύτερον τὴν ἀφροσύνην του. Καὶ ἀληθῶς, κατ' ἀρχάς μὲν δ ἔρωσ εἶνε παιδιὰ τῆς ἀντιπροσωπευομένη, ὑπὸ τοῦ παιδός, πλὴν μὴ λησμονητέον, ὅτι δ λέων πρῶτοῦ γίνετα τοιοῦτος εἶναι σκύμνος ὥσ δ σκύμνος σὺν τῷ χρόνῳ γίνετα λέων, τοιουτοτρόπως και δ παῖς οὗτος, τοῦ χρόνου προϊόντος, μεγαθύνεται και καθίσταται τιτάν ἀκαταμάχητος και μάτην πλέον πᾶσα προσπάθεια καταβάλλεται πρὸς καταστολήν και καταπολέμησιν αὐτοῦ.

Ἐκ τούτων ὁλοσ γίνετα, ὅτι οὐ μόνον δικτύῳ ἀνεμον θηρῶσιν οἱ γονεῖς ἐκείνοι, ὁτίνες ἀπομακρύνουσι τὰς θυγατέρας τῶν ἐρωμένων αὐτῶν, ἀλλὰ και τὰς καθιστῶσι δυστυχιστάτας, καθ' ὅτι στερηθεῖσαι τῶν ἐρωμένων προσώπων μαραῖνουνται ὡς τὰ κρῖνα ἐκεῖνα, ἀτινα δὲν λούονται πλέον ὑπὸ δαυγῶν ναμάτων τῆς πηγῆς και τῆς δροσεθλοῦ αὔρας.

Ἰποθέσατε μεγάλην διάνοιαν κυφοροῦσαν μεγάλην

ἰδέαν καθ' ἣν δὲ στιγμὴν μέλλει αὐτῆ, ἥτις εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῶν ὀνείρων και πόθων του, νὰ ἐκπηθῆσῃ τῆς κεφαλῆς του, ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐξεπήθησῃ ἐκ τῆς θείας κεφαλῆς τοῦ Διός, δεσάτε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, και ἐστὶ βέβαιον δτι ἡ θ' ἀποθάνῃ ἐξ ἀσφυξίας, ἡ θὰ πάθῃ τὰς φρένας.

Και δὲν δύνεται βεβαίως ν' ἀποκληθῆ ἔρωσ δ ἀπλοῦς πόθος νεάνιδος πρὸς τὸν ὑμέναιον, διότι τοῦτο εἶναι μᾶλλον περιέργεια κενοφανοῦς βίου.

Ὁ ἔρωσ εἶναι τόσοσ εἰσίσθητος, ὥστε και ἡ ἐλαχίστη ἀπειροκαψία, ἡ ἐλαχίστη ἀφροσύνη, τὸ ἐλάχιστον κίνημα, μία τέλοσ λέξις εἶναι ἱκανὴ πολλὰκις, ὄχι μόνον νὰ καταστρέψῃ αὐτόν, ἀλλὰ και νὰ τὸν μετατρέψῃ εἰς αἰώνιον μῖσος.

Ὁ ἔρωσ εἶναι και ἰδιότροπος. Πολλὰκις βλέπομεν νεαράν κόρην ἐρωσᾶν ἐμμανῶς νέον τινὸς τυχαίου. Καὶ διὰ ποῖαν αἰτίαν ἀκριβῶς, διότι τὴν ἀποφεύγει. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἔρωσ πλῆον, εἶναι μανία ἰάν δὲ δ νέος ἐκείνος στρέψῃ και ρίψῃ ἐν μόνον βλέμμα ἐπ' αὐτῆς, αὐτῆ τότε θὰ τὸν ἀποστραφῆ. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συμβαίνει και εἰς τοὺς ἀνδρας. Πολλὰκις οὗτοι ἐπιζητοῦσι τὸν ἔρωτα τῶν γυναικῶν ἐκείνων, ἀτινες τοὺς περιφροῦσι. Πρὸ πάντων ὁμοσ εἰς τὰς γυναῖκας, και εἰς τοσοῦτον βαθμὸν μάλιστα, ὥστε ἰάν ὄλοσ οἱ ἀνδρες ἐκ συμφώνου ἰδεῖαντο ἀπαθεῖς πρὸς αὐτάς, αὐταὶ θὰ καθίσταντο μανιακαὶ διότι ἡ γυνὴ ἐπλάσθη ἵνα ἀγαπάται και βοηθῆται ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, και ἐνῶ δ ἀνήρ ἐξαρτᾶται παρὰ τῆς γυναικὸς ὡς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του ἡ γυνὴ ἐξαρτᾶται και ὡς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῆς και ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς.

Ὁ ἔρωσ εἶναι και τυφλός, διότι ἡ γυνὴ πολλὰκις ἔρωται δυσαιδέστατον ἀνδρὸς και νομίζει αὐτόν ἄγγελον, ἔρωται τοῦ ἀκαχεστατοῦ κκυργου και ἡ φαντασία τῆς τὸν παριστᾶ ὡς τὸν ἀγαθώτατον τῶν ἀνθρώπων.

Δ. Παπαδόπουλος.

ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

Ὅπου πλήρης γοητείας ἡ χαρμόσυνοσ αὐγὴ
ραίνει μ' ἀνθῆ τῶν ἐρώτων τὴν παρθένον τῶν λειμῶνων
ὅπου ἡ ζωὴ ἐν μέσῳ εὐθυμίας ρεεῖ μόνον
και μαγεύει τῶν ἀστέρων ἡ τερπνὴ μαρμαρυγὴ.

Ὅπου ἔρωτος μαγεῖαν ἀποπνεεῖ ὁ αἰθῆρ
ἐκεῖ ὅπου χθες εἰς ἐπῆ, χθες ἐμέθυον θυμῆρη,
κ' ὑπὸ σκέψεων ὁ νοῦσ μου οὐρανίων ἐπλυμμήρη,
ἐκεῖ θέλω τῆς ζωῆς μου νὰ μαρμαίρῃ ὁ ἀστήρ.

ἐκεῖ ἤθελον τοῦ βίου, ὡς τι ὄναρ νὰ περᾶ
εἰς ὀρίζοντα ἄλλοτον, ἡ προσμειδῶσα ἱρις
ἐλαφρὰ ἐκεῖ νὰ πλῆῃ τῆς ζωῆς μου ἡ τριήρης
κωπηλατίς μου γλυκεῖα τῆς ἐλπίδος ἡ χαρὰ.

Ὡς ἡ εὐθυμὸσ μου φίλη ὅταν ψάλλῃ μετ' ἐμοῦ,
και τοῦ ὕπνου μ' ἐξεγείρει μετὸ μαγικόν τῆς χεῖλοσ,
τῶν ὠραίων ὀφθαλμῶν τῆς τραυματίας πίπτων εἰλωσ
εἰς τοὺς οὐρανοὺς θὰ φεύγῃ μετὸ ἄσασ τῆς ὀμοῦ.

Θὰ μᾶς λούωσι τῆς δρόσουσ οἱ εὐώδεισ σταλαγμοὶ
και ἵνα θαυμάζῳ νέα πάντοτε τὰ θέλιγτρα τῆς,
εἰς τὰς πτέρυγας τοῦ χρόνου θὰ χαράξῳ τ' ὄνομά τῆς
πρὸ αὐτοῦ νὰ κύπητῃ πᾶσα διαβαίνουσα στιγμὴ.

ΝΕΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΚΟΥΣΙΟΣ.

Ἐν Μεδιολάνοις τῷ 1874 πλοῦσός τις Ἀγγλοσ εἶχε παλαιδα ἐξ ἧς ἀπέκτησε θυγάτριον. Αὐτῆ μετὰ τινα χρόνον ἐγκαταλιποῦσα τοῦτον, ἐνομφεῖθη Ἰταλόν, ἐνῶ τὸ θυγάτριον παρεδίδετο εἰς γαλλικὴν σχολὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὅστις παρῆσθη ὑπὸ κηδεμονικῶν χαρακτήρα. Μαθὼν τῷ 1890 τὸν θάνατον τῆς καλλακίδος, τῆς και μητρὸς τῆς κόρης, ὑπέβαλε ταύτην προτάσει γάμου αὐτῆ συνήνεσε, και οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν ἐν μυστικότητι ἐν Λονδίνω. Τῷ 1892 ἀπέκτησεν αὐτῆ τέκνον, μετ' ὀλίγον δὲ μαθοῦσα τὸ φοβερόν ἀνοσιούργημα τοσοῦτον ἐπλήγη, ὥστε ἐγκαταλιποῦσα τὸν πατρικόν και συζυγικόν ἄμα οἶκον, κατέφυγε παρὰ τινι κληρικῷ, ὅστις κατ' αὐτάς ἐπιδίδει ἀγωγήν κατὰ τοῦ φοβεροῦ ἀνοσιουργοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

Ἀγγλοσ τις διηγεῖται ὅτι εὐρισκόμενος εἰς Πεκίνον ἐσχέτισθη μετὰ τινα Μανδαρίνον πρῶτῶν τινα τοῦ νέου ἔτους ἤκουσε πρὸ τῆς θύρας του θόρουσον, παρατηρήσας δὲ εἶδεν δεκάδα ἀνδρῶν φερόντων ἐπ' ὤμων μέγαν κλινδρον, πρᾶγμα τὸ ἴμοιον πρὸς θεατρικὰ παρασκήνια.

Ὁ Μανδαρίνοσ τῷ ἀπέστειλε τὸ ἐπισκεπτήριόν του!

ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

Ἡ διαπρεπὴς καλλιτέχνης ἀπέφασκε νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ῥητορικὴν και ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ κοινοβουλίου, ὡς ἐκ τοῦτου θὰ ἐκτεθῆ ὑποψήφιος εἰς τὰς προσεχέις βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν Γαλλίᾳ. Ἄς φαντασθῆ τις ἂν ἡ δυὰς τῶν ἡμετέρων καλλιτεχνίδων ἐμμεῖτο τὴν μεγάλην συνάδελφον! ἡ γλῶσσα νομίζομεν τῆς κ. Παρασκευοπούλου θ' ἀνεδείκνυε ταύτην ὑπέροχον ἐν οἰφθῆποτε κοινοβουλίᾳ, ἀφοῦ οὐδεὶς θὰ ἐλάμβανε καιρὸν οὐδὲ νὰ τὴν σταματήσῃ κἂν! Ταλαίπωροσ ἐλληνικὴ βουλή!

Ἄτολασ.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Εἰς κατάδικος ὁδηγούμενος ἐσχάτως πρὸ τοῦ ἱκρίωματος, ἠρωτήθη παρὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος αὐτόν ἱερέως, ἂν εἶχε παραγγεῖλιαν τινὰ νὰ τῷ δώσῃ.

— Ὅχι, παπᾶ μου, τῷ ἀπεκρίθη μετὰ θλίψεωσ ὁ κατάδικος, πλὴν ἔχω νὰ σᾶς δωρῶσῃ τι πρὸς ἐνθύμησιν, ἂν τὸ δέχεσθε.

— Εὐχαρίστωσ, φίλε μου, τῷ ἀπαντᾶ οὗτος.

Και ἐξαγαθὼν αὐθωρεῖ ὁ ἀτυχῆσ τὸν ὑάλινον ὀφθαλμόν του—διότι ἐφέρειν τοιοῦτον—τοῦ τὸν ἔθεσεν εἰς τὴν χεῖρα του. Ἄλλοκοτος τῷ ὄντι ἐνθύμησας!

Εἰς Κινέζοσ διήρχετο ἡμέραν τινα πρὸ τοῦ χρηματιστηρίου και ἀκούσας τὰς φωνὰς τῶν μεσιτῶν, ἠρώτησε τὸν ὁδηγοῦντα αὐτόν, ἂν τοῦτο εἶναι τὸ βουλευτήριον.

— Ἐδῶ εἶναι τὸ χρηματιστήριον, τῷ ἀπαντᾶ οὗτος, ἐνθα πωλοῦνται και ἀγοράζονται διάφοροι χρηματικὰ ἀξία.

— Ὡ, φαντάζομαι, ἀπεκρίθη, τότε τί θὰ γίνετα εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐνθα συζητοῦνται πᾶσαι αἱ ὑποθέσεισ τοῦ Κράτουσ.

Ἐν τῷ ναφ τῆς ἀγίας Εἱρήνης.

Ὁ κ. Κ... παρουσιάζει τὸν δίσκον εἰς τινα πτωχὴν κυρίαν και ζητεῖ τὸν ὀβολόν τῆς διὰ τοὺς πτωχοὺς.

— Δὲν ἔχω τίποτε, τῷ ἀπαντᾶ, ἐν ἀγανακτῆσει αὐτῆ, ὅταν και ἀπὸ τοὺς ἀποροῦντασ ζητεῖτε χρήματα, τότε ποῖοι οἱ πτωχοὶ;

— Ἐ! τότε, νὰ μὴ δώσητε, Κυρία, τίποτε, τῷ ἀπαντᾶ ἐκείνοσ ἐν ἐτοιμότητι, ἀλλὰ νὰ λάβητε ἐκ τοῦ δίσκου, διότι συνάξῳ ἀκριβῶσ διὰ τοὺς πτωχοὺς, ὡς βλέπετε.

— Δὲν τὸ γνωρίζῳ ἐγὼ τοῦτο, ἐπανελάβετ ἐκείνη, ἀλλὰ

ἤθελον τὸ πᾶν νὰ ἦτο φωτεινός χαρᾶσ ναός
νὰ κυλίηται ὁ βίος εἰς ἐρώτων ἀρμονίαν,
οὐρανός γλυκὺσ ἐλέουσ διανεμῶν εὐτυχίαν,
ἡ ἀγάπη μου θρησκεία και ὁ ἔρωσ μου Θεός.

ἤθελον ..... ἀλλ' ἐκοιμήθην, και προσμειδῶν τὸ μέλλον
εἶδον περίε εὐτυχίας χρυσᾶ νάματα κυλίον,
και περίλυποσ ἠγέρθη, ἀλλὰ ἐγερθεῖσ, δακρῦων
ἐν ἐφέλισᾳ και μόνον: ἤθελον νὰ ζῶ μὴ θέλω.

Τ. Μωραλτίνης.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἡ ἰσότησ συνίσταται εἰς τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ἦναι ἴσοσ πρὸς τοὺς ἀνωτέρουσ του.

Comtesse Diane.

Τὸ αἰσθημα βραίνει εὐθύτερον πρὸς τὴν κλήθειαν ἢ ἡ λογική.

Alphde Calonne.

Ἡ παροῦσα ζωὴ ἀνευ τῆς μελλούσεσ, ὁμοιάζει πρὸς στοᾶν, (tunnel), εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁποῖασ δὲν φαίνεται ὑποφύσκουσα ἡ ἡμέρα.

A. Vessiot.

Ὁ ἐχθρόσ σου εἶναι μέγασ ὡ; μῆρμυξ, ἐν τούτοισ φοβοῦ αὐτόν ὡς ἐλέφαντα.

Ἄλῃ Πασσᾶσ.

Αἱ κακαὶ συμβουλαὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ἄσχημα νομίσματα, ἀτινα δίδει τις προθύμωσ εἰς τοὺς ἄλλουσ, ὁπόταν τὰ ἔχῃ.

A. Theuriet.

Ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τις ἀξίαν, ὁπωσ ἀναγνωρίσῃ τοιαῦτην εἰς τοὺς ἄλλουσ.

Ἡ σιωπὴ τῶν ἀγαπωμένων ὑφ' ἡμῶν, εἶναι γλῶσσα ἥτις ὁμιλεῖ εἰς τὴν καρδίαν μας.

Πόσου μακρὰν ἀπέχει ὁ πεπαιδευμένος ἀνήρ τοῦ πνευματοῦσ!

Ἡ εὐγλωττία ὁμοιάζει πρὸς ἀνθῆ εὐσομα και ὠραία ἀτινα στολιζοῦσι τὴν γλῶσσασ, οὐχὶ ὁμοσ και τὴν ψυχὴν.

ϕύσις.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Μέσουσ πρὸς πνευματοῦσ τῆς παραποιήσεωσ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων. Πολλὰκις πολλοὶ κατεγίναντο πρὸς ἀνακάλυψιν μέσουσ τινός, ὁπωσ καταστήσει τὴν παραποιήσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ἀδύνατον. Ἐσχάτωσ Γερμανός τις χημικός, ὁ κ. Goppelsoder προέτεινε τὴν ἀκόλουθον μέθοδον. Ἐάν ἐμβαπτίσωμεν τεμάχιον χάρτου ἐν τινι μίγματι ἐκ διαφόρων κεχρωματισμένων οὐσιῶν, ἕκαστον χρῶμα θὰ εἰσδύσῃ ἐν τῷ χάρτῃ μετὰ διαφόρου ταχύτητοσ, οὕτωσ ὥστε ὁ χάρτισ θὰ παρουσιάσῃ σειρὰν κεχρωματισμένων λωρίδων ὑπερκειμένων ἀλλήλαισ, ἐξ ὧν ἐκάστη ἤθελεν ἔχει χρῶμα και πλάτοσ ὠρισμένον. Κατὰ τὸν ἐφευρέτην, ἀρκεῖ νὰ τηρήσῃ τις ἐν μυστικότητι τὸ μίγμα τῶν ἐγχρῶμων ὕλων, ὁπωσ ἀποθῆ ἀνέφικτοσ πᾶσα προσπάθεια παραποιήσεωσ.

καλά θά κάμντε νά μὴ πιέζετε οὕτω ἄλλοτε τοὺς ἀπορῶντας.

Ὁ πρόεδρος πρὸς τὸν κατηγορούμενον

— Ἐδικάσθης καὶ ἄλλην φορὰν κατηγοροῦμενε ;

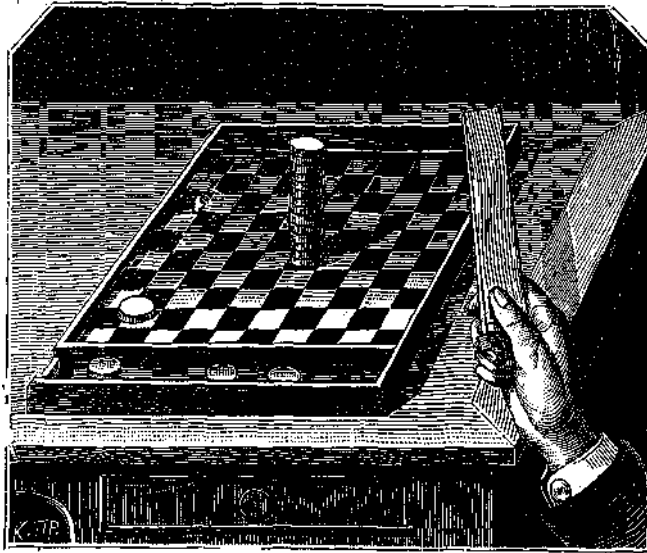
— Ὡ!... ναι, κύριε πρόεδρε, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπαρχίας πάντοτε, ἰδῶ ποτέ.

Ἐπαίτης τις λαμβάνων μετὰ περιφρονήσεως μίαν πεντάρα, ἦν πλούσιός τις Κύριος τῷ εἶχε ρίψει καὶ παρ' οὗ ἐπερίμενε πλειότερα.

— Καὶ τί νὰ νὰ τὴν κάμω γὰρ τὴν πεντάρα ; ἠρώτησεν

— Δὲν εἶναι δική σου, θά τὴν δώσης εἰς τὸν πρῶτον ἐπαίτην, τὸν ὁποῖον θά συναντήσης, τῷ ἀπήντησεν ὁ Κύριος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΠΕΣΣΟΥ ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ ΟΡΘΙΑΣ

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου τῆς ἀδρανείας τῆς ὕλης βασιζέται καὶ τὸ πείραμα τοῦτο τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ στήλης πεσσῶν τοῦ παιγνιδίου τῆς δάμας ἐνὸς πεσσῶ χωρὶς νὰ ἀνατραπῇ ἢ στήλῃ. Πρὸς τοῦτο μεταχειρίζομεθα τὴν λεπτὴν σανίδα, δι' ἧς κλείομεν τοὺς πεσσούς μετὰ τὸ παιγνιδίον. Ἐπιθέτομεν τοὺς πεσσούς τὸν ἓνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου καθέτως ἕως οὗ ἀνωφωθῇ ἐπ' ἱκανὸν ἢ στήλῃ (ἴδε τὴν εἰκόνα). Εἶτα διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατοῦντες τὴν σανίδα ὀριζοντίως, ἐπιφέρομεν εἰς αὐτὴν ταχύον κτύπον, ὥστε νὰ ἔλθῃ νὰ κτυπήσῃ ξηρῶς καὶ ἄνευ κλονισμοῦ τὸν πεσσόν, τὸν ὁποῖον θέλομεν νὰ ἐκβάλωμεν. Ἄν ὁ κτύπος ἐπενεχθῇ καλῶς, ὁ πεσσὸς ἐκτινάσσεται μακρὰν χωρὶς νὰ μετακινήθῃ ἢ στήλῃ.

Φ. Η.

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΙΣ"

Ι. Δ. Μεσολόγγειοι. Δελτίον ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Α. Σ. Κ. Καρδίτσα. Συνδρομητῆς ἐνεγράφη. Ἀποδείξιν σὰς ἀπεστείλαμεν.—Ν. Β. Πάμφυλα Μορηλάκη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Γ. Χ. Γέρα Μυτιλήνη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Γ. Ν. Α. Φάρσαλα. Σὰς ἐνεγράψαμεν.—Ἀσπρ. Ἐνταῦθα. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν μετὰ διηγηματίου, πλὴν παρακαλοῦμεν ἔχετε ὅπ' ὄφιν σας, ἢ δημοσίευστε τοιοῦτων νὰ μὴ παραβλάπη τὴν ἐλευθερίαν εἰσοδὸν τοῦ φύλλου εἰς ὑποδοῦλους ἐπαρχίας.—Α. Σ. Βουκουρέστιοι. Χρυσοδέτους τόμους ἀπεστείλαμεν ὑμῖν προχθὲς καὶ σὰς ἐγράψαμεν.—Θ. Π. Πάτρας. Σταφίς ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Καὶ τοῦ χρόνου.—Ν. Π. Κ. Σέρρον. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Προσεχῶς ἐπιθυσία σας.—Ν. Ν. Βάλιοι. Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς καθέκαστα.—Π. Σ. Πάτρας

Σὰς ἐνεγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Ν. Α. Χαλκίδα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Δ. Μ. Γαλάσιον. Συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Τ. Χ. Ἀλεξάνδρεια. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Κατάλογον ἀπεστείλαμεν, καὶ ἐγράψαμεν.—Γ. Ζ. Ν. Ψαρρά. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν.—Η. Ε. Ρουχτοόπικον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ.—Θάσπ καὶ Θίπτε Ph[re]. Εἴμεθα κατευχρηστημένοι, καίτοι.—R. G. Λορδῖνον ἀναμένομεν.—Α. Μ. Τερρέστην διὰ τοιαύτην νὰ λάβητε ἀπόφασιν.—Μ. Μ. Λαμίαν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ἐξεδόθη

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΡΕΝΑΝ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἔλαβον ἀγγελίας καὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Φύσεως. Τιμὴ ἐκάστου σώματος χαρτοδέτου δραχμὰς 4.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἀγοράζονται εἰς καλλίστας τιμὰς παλαιὰ γράμμα τόσημα μεταχειρισμένα, ἐπιστολαὶ παλαιαὶ καὶ ἐπιστολικά δελτάρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἐπικρατειῶν. Ἐπίσης ἀγοράζονται νομίσματα καὶ ἀρχαιοτήτες, παρὰ τοῦ κ.

A. WEISZ

Budapest (Hongrie) Vaczi-Kôrut 4

LA FAMILLE

JOURNAL HEBDOMADAIRE ILLUSTRE

Avec une gravure colorié chaque mois, par an 11 fr. Sans la gravure, par an 9 fr.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Μετ' ἐγχρώμου εἰκόνας μηνιαίως ἑτησίως φρ. χρ. 11 Ἄνευ αὐτῆς, συνδρομὴ ἑτησίως φρ. χρ. 9

J. WILLHEIMER

A. SOPHA

Bulgarie 1885—89	100 timbres (7 var.)	Fr. 2,00
» 1891—92	100 » (4 var.)	» 4,00
» 25 pièces	de 25 st. 1885—89	» 1,00
» 25 »	de 30 » »	» 2,00
» 25 »	de 50 » »	» 4,00
» 1 »	de 1 Lew, 1892	» 1,00

Provisoire 1892 15]30 neufs ou oblitérés :

1 piece fr. 0,60 10 p. fr. 4,50, 50 p. fr. 18, 100 p. fr. » 34,00

Timbres taxes, la série,	5, 25, 50 st.	» 2,00
Roumanie :	100 timb. (10 variétés)	» 2,00
»	2 cartes-post. (diff.)	» 0,60
Japon	100 timb. 10 var. y comp. tél.	» 2,60
»	3 cartes-postales (diff.)	» 0,90
Indes Anglaises	100 timb. (5 var.)	» 2,00

J'accepte de bons timbres de tous pays en commission avec 33 % rabais.

Réglement après trois mois.

Références **M. S. Farchi**, employé au Ministère des affaires étrangères, et **M. Calaf**, employé à la Banque-Ottomane, à SOPHIA.

Toute demande doit être accompagné du montant.

Εκ τοῦ Τοπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ